

ΕΔΩ, ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΤΑ ΚΡΑΤΗ, ΤΙΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ, ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΥΣ

Ο πόλεμος είναι παντού. Χωρίς να έχει λείψει ποτέ από τον καπιταλιστικό κόσμο, τον κόσμο των πατρίδων, των στρατών και των συνόρων. Πάντα ήταν παρών, μόνο που σήμερα πλέον κάθε «πολεμικό επεισόδιο» τείνει να αποκτά παγκόσμιες διαστάσεις με διαφορετικά επίπεδα διακρατικής εμπλοκής: από τον πόλεμο στην Παλαιστίνη, την Ουκρανία, την Υεμένη, ως τις «περιοχές έντασης» που προμηνύουν μια μελλοντική σύγκρουση (π.χ. Ταιβάν, Γουιάνα, Ερυθρά θάλασσα κτλ), ο παγκόσμιος χάρτης φαίνεται να διαμορφώνεται από μια συνεχή γεωγραφία πολεμικών «μετώπων» και «μετόπισθεν». Και ο πόλεμος παίρνει πολλές μορφές: από τις περίφημες εμπορικές κυρώσεις που διαμορφώνουν «πληθωριστικά φαινόμενα» στις πρωτοκοσμικές κοινωνίες και «επισιτιστικές κρίσεις» στην καπιταλιστική περιφέρεια, μέχρι τον πόλεμο των δυτικών κρατών στους/τις μετανάστ(ρι)ες, τη στρατιωτικού τύπου διαχείριση των «καταστάσεων έκτακτης ανάγκης» [είτε είναι ιοί είτε πλημμύρες, πυρκαγιές κ.α.], τη διαχείριση της κοινωνικής πολιτικής με αστυνομικούς όρους. Αυτό που οι κυρίαρχοι ονομάζουν κυνικά «ρευστότητα της εποχής» είναι από τη μία πλευρά το άλλο όνομα των συστημικών αντιφάσεων που φτάνουν σε οριακό σημείο και από την άλλη, είναι μια ξεκάθαρη δήλωση στους υπηκόους: στις «ρευστές εποχές» οι ζωές μας είναι θλιβερά αναλώσιμες και η επιβίωση ορίζεται με όρους πιθανοτήτων, ρίσκου, διακινδύνευσης. Και όποιος αντέξει... Μετά έρχεται η περίφημη «αγάπη για την πατρίδα», η ανάγκη για «εθνική ενότητα», για να διαμορφώσει ένα «εθνικό σώμα» σε κίνδυνο, με το κράτος και τον στρατό να ορίζονται ως οι «φυσικοί προστάτες» του.

Αυτό που συμβαίνει στη Γάζα, τη Δυτική Όχθη και το Ισραήλ αποτελεί την αιματηρή συνύφανση της τρέχουσας «παγκόσμιας αστάθειας» με μια σύγκρουση που έχει βαθιές ιστορικές ρίζες και οπωσδήποτε δεν ξεκίνησε στις 7 Οκτώβρη. Η τωρινή αιματηρή στρατιωτική επέμβαση αποτελεί συνέχεια και αναβάθμιση μιας συγκεκριμένης πολιτικής από την πλευρά του ισραηλινού κράτους εδώ και δεκαετίες: σκληρή καταστολή, έλεγχος, ρατσισμός και υποτίμηση και όλα στην high tech εκδοχή τους. Οι δεκάδες χιλιάδες νεκροί/ές και οι εκατοντάδες χιλιάδες εκτοπισμένες, η ισοπέδωση του μεγαλύτερου κομματιού της Γάζας, διαμορφώνουν σαφώς μια νέα πραγματικότητα για την περιοχή και κανείς δεν μπορεί να δει με ευκρίνεια ένα τέλος, μια διευθέτηση σε όλο αυτό. Η «ρευστότητα» αυτή δεν είναι απλά ένα ψυχολογικό πολεμικό όπλο εναντίον των κατοίκων της Γάζας, αλλά συνολικά μια πολεμική στρατηγική διαχείρισης ανεπιθύμητων πληθυσμών. Όμως κανένα «πείραμα» δεν αφορά απλά στο «εξωτερικό», όσες/ους δηλαδή ζουν στα παλαιστινιακά εδάφη. Αφορά και στο ίδιο το εσωτερικό του Ισραήλ: η στρατιωτικοποίηση της καθημερινής ζωής ισοπεδώνει καθετί που στρέφεται ενάντια στο εθνικό συμφέρον, στον πόλεμο, τον ρατσισμό, την εκμετάλλευση. Οι υποτελείς τάξεις μπουκώνονται με φόβο, κουνάνε σημαίες, ντύνονται στο χακί για να μπορέσει η πατρίδα να ζήσει... (τι να μας θυμίζει άραγε;). Η σημερινή σφαγή στην Γάζα λοιπόν δεν είναι μια «εξαίρεση» αγριότητας, ούτε βέβαια αποτελεί «απέλπιδα προσπάθεια» του Νετανιάχου και των ακροδεξιών στηριγμάτων του να παραμείνουν στην εξουσία: είναι σε ευθεία γραμμή με τα εθνικά ιδεώδη. Είναι αυτό που κάνουν παντού και πάντα όλοι οι στρατοί.

Από την άλλη πλευρά, η Γάζα έχει ονομαστεί ως η «μεγαλύτερη ανοιχτή φυλακή του κόσμου» στην οποία στριμώχνονται 2,5 εκατ. άνθρωποι σε λίγα τετραγωνικά χλμ. γης. Και αυτή η φυλακή έχει τους φύλακές της. Όχι μόνο «εξωτερική φρουρά» από τον δολοφονικό στρατό του Ισραήλ, που φροντίζει ανά περιόδους να υπενθυμίζει πόσο αξίζει η ζωή και ο θάνατος μέσα στη Γάζα. Αλλά έχει και τους δεσμοφύλακες στη μέσα πλευρά των τειχών, τις διάφορες κοσμικές (παλαιστινιακή Αρχή) και θρησκευτικές (Χαμάς κτλ.) ηγεσίες που φροντίζουν να καταστέλλουν κάθε κοινωνική διεκδίκηση που δεν ευθυγραμμίζεται με τη δική τους εξουσία (κάτι που φροντίζουν να ξεχνούν βολικά κάποιοι εξ αυτών που «στέκονται στο πλευρό των Παλαιστινίων»). Η Γάζα και η Δυτική Όχθη είναι κοινωνίες οργανωμένες, όπως παντού, με τάξεις, προνομιούχους και φτωχούς, αποκλεισμένες και καταπιεσμένα, οργισμένους και βολεμένους. Αυτές ακριβώς οι διαιρέσεις οδηγούν συχνά σε κοινωνικά ξεσπάσματα ενάντια στους δικούς τους δεσμοφύλακες: το 2019 η εξουσία της Χαμάς δοκιμάστηκε από ένα κύμα διαδηλώσεων, απεργιών και συγκρούσεων στο δρόμο. Η απάντηση των «αντιστασιακών» ήταν ωμή καταστολή με πολλούς νεκρούς/ές. Κάτι ανάλογο (μικρότερης κλίμακας) συνέβη τον περασμένο Ιούλιο όταν χιλιάδες κόσμου διαδήλωνε ενάντια στις αφόρητες συνθήκες καθημερινότητας, την καταστολή, τους χαμηλούς μισθούς και την κρατική διαφθορά της Χαμάς (αναφορικά με τη διαχείριση των κονδυλίων από τον ΟΗΕ, την ΕΕ και τα αραβικά κράτη). Στην Δυτική Όχθη, η περίφημη Παλαιστινιακή Αρχή, πλήρως απαξιωμένη από τη βάση της εκεί κοινωνίας, κρατιέται με νύχια και με δόντια στην εξουσία εδώ και χρόνια μέσω διευρυμένης διεθνούς υποστήριξης και χρηματοδότησης. Δεν είναι τυχαίο πως τόσο η Παλαιστινιακή Αρχή όσο και η Χαμάς (μέχρι τις 7 Οκτώβρη)

θεωρούνταν εγγυητές της κοινωνικής ειρήνης στην περιοχή από το Ισραήλ, το οποίο έχει μάθει να εργαλειοποιεί τις μεταξύ τους διαφορές και ανταγωνισμούς για τους δικούς του σκοπούς. Ειδικά η χρηματοδότηση της Χαμάς ξεκινά από την δεκαετία του '80, όταν τα ισλαμιστικά κινήματα προωθήθηκαν για να χτυπήσουν από μέσα τα ανταγωνιστικά κοινωνικά κινήματα της εποχής που εκφράστηκαν μέσω της πρώτης Ιντιφάντα (σημαίνει εξέγερση στα αραβικά) το 1987 και να επικυριαρχήσουν οριστικά στη δεύτερη Ιντιφάντα το 2003.

Οι καταπιεσμένοι/ες στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη δεν έπαψαν ποτέ να βρίσκουν μεταξύ τους συνάψεις για κοινούς αγώνες: από τον αγώνα ενάντια στο ισραηλινό τείχος και τους εποικισμούς πριν λίγα χρόνια, μέχρι τις κοινές απεργίες στα ισραηλινά εδάφη, στους αγώνες ενάντια στην πατριαρχία και τους έμφυλους διαχωρισμούς... Αν κάνει κάτι αυτός ο πόλεμος είναι να θάψει ακόμα πιο βαθιά εκείνες τις φωνές από τα κάτω που συγκρούονται με τον πόλεμο, τους ρατσιστικούς διαχωρισμούς, τα σύνορα, τον στρατό, την εκμετάλλευση, την έμφυλη καταπίεση, τόσο στα εδάφη του Ισραήλ όσο και της Παλαιστίνης. Ο πόλεμος «εθνικοποιεί» στο έπακρο τα κοινωνικά/ταξικά ζητήματα, ομογενοποιεί τις κοινωνίες σε στρατόπεδα, αφού φροντίζει να συστρατευτούν οι υποτελείς τάξεις πίσω από τα συμφέροντα των αφεντικών τους. Όμως, ακόμα και σήμερα, μέσα σε αυτές τις συνθήκες, οι φωνές του αντιπολεμικού κινήματος στις πόλεις του Ισραήλ προσπαθούν να σπάσουν το καθεστώς του γενικευμένου φόβου, ενώ -σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ισραηλινού στρατού- περισσότερο από το 1/3 των νέων (30% στους άνδρες και 44% στις γυναίκες) επικαλούνται λόγους υγείας για να αποφύγουν την επιστράτευση και ένα 15% των στρατευμένων εγκαταλείπει για ίδιους λόγους το στράτευμα-και αρκετοί εξ αυτών έχουν βρει καταφύγιο σε ευρωπαϊκές χώρες.

Και τι λοιπόν μπορούμε να κάνουμε εμείς από εδώ; Καταρχάς να συγκρουστούμε με τις όψεις του πολέμου που εμφανίζονται εδώ και τώρα, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό, τον милитарισμό. Να μην συστρατευτούμε με το ελληνικό κράτος και τον στρατό του που οργανώνει τα «εθνικά σχέδια» και τις αιματηρές του συμμαχίες στην Ανατολική Μεσόγειο. Να σαμποτάρουμε με κάθε τρόπο τον πόλεμο που ξεκινάει από εδώ και κατευθύνεται εκεί: τα ελληνικά αφεντικά με τις μπίζνες τους, την πολεμική βιομηχανία και τα πανεπιστημιακά της think tank, τα λιμάνια και τους σιδηροδρομικούς σταθμούς από όπου αποστέλλονται όπλα...

Δεν αρκεί καμιά αλληλεγγύη που υποβιβάζεται σε ανθρωπισμό, γιατί ο ανθρωπισμός θολώνει την κατανόηση των αιτιών του πολέμου και αναπόφευκτα οδηγεί σε συμψηφισμούς βίας, πάντοτε σε βάρος των καταπιεσμένων.

Μίσος για τον πόλεμο των κυρίαρχων όποια στολή κι αν φοράει, μίσος και για τις σημαίες του πολέμου όποιο χρώμα κι αν έχουν.

Γιατί νιώθουμε τις πολιορκημένες/ους ως κομμάτι μας, την οργή τους οργή μας, γιατί στους λιποτάκτες και αρνητές στράτευσης στο Ισραήλ διαβάζουμε τις δικές μας λιποταξίες και αρνήσεις.

Μόνο οι κοινοί αγώνες των καταπιεσμένων, εδώ, στο Ισραήλ, στην Παλαιστίνη μπορούν να σταματήσουν την πολεμική μηχανή των κυρίαρχων.

ΕΔΩ, ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΓΑΔΕΣ, ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΕΣ, ΛΙΠΟΤΑΚΤΕΣ

ΜΕ ΟΣ@ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ,

ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ, ΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ, ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ

ΜΕ ΤΙΣ/ΤΟΥΣ ΑΡΝΗΤ(ΡΙ)ΕΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΘΕΡΣΙΤΗΣ

-χώρος ραδιουγείας κ ανατροπής

ΝΕΣΤΟΡΟΣ Κ' ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ / ΙΛΙΟΝ

thersitis.espiv.net

